

Startside>Domstolsprocedurer>Tvangsauktion

På det civilretlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2024.

Den originale sprogudgave af denne side [en](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Swipe to change

[engelsk](#)

Tvangsauktion

Nordirland

Kontoret for tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser (*Enforcement of Judgments Office*, EJO) er en afdeling under Nordirlands domstolsstyrelse (et direktorat under justitsministeriet), som er ansvarlig for tvangsfuldbyrdelse af kendelser afsagt af civile domstole i Nordirland vedrørende penge, formuegoder og andre aktiver. Bekendtgørelsen om tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser (Nordirland) fra 1981 (*Judgements Enforcement (Northern Ireland) Order 1981*) giver mulighed for at gøre udlæg i og sælge formuegoder til betaling af et pengebeløb, der kan inddrives på grundlag af en dom.

EJO har en række beføjelser med hensyn til tvangsfuldbyrdelse af fordringer i henhold til en kendelse. Disse beføjelser omfatter en kendelse om udlæg i henhold til § 31 i bekendtgørelsen om tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser (Nordirland) fra 1981.

Det fremgår af 1981-bekendtgørelsen, at EJO er berettiget til at gøre udlæg i aktiver og sælge dem på en auktion samt anvende nettoprovenuet fra salget (efter betaling af de med udlægget forbundne omkostninger og udgifter) til at betale ubetalte fordringer (jf. §§ 31, 34 og 40 i 1981-bekendtgørelsen). Ved tvangsfuldbyrdelse af en kendelse om udlæg er EJO i henhold til § 38 i 1981-bekendtgørelsen berettiget til at skaffe sig adgang til et hvilket som helst område, som en skyldner, dennes ægtefælle eller en af hans eller hendes efterkommere bebor eller benytter, eller under nogle omstændigheder områder beboet eller benyttet af en hvilken som helst anden person.

EJO kan afsige en sådan kendelse (efter anmodning indgivet til den *Master*, der er omhandlet i regel 30, stk. 1, i reglerne om tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser (Nordirland) fra 1981), når det formodes, at der er tilstrækkeligt med løsøre til at fyldestgøre fordringen. I praksis søger EJO at tvangsfuldbyrde retsafgørelsen på anden vis, f.eks. med en kendelse om løntilbageholdelse (hvor et pengebeløb trækkes fra skyldners løn), inden den træffes beslutning om at indgive en begæring til *Master* om en kendelse om foretagelse af udlæg.

Der er begrænsninger på, hvilke former for løsøre der kan gøres udlæg i (f.eks. kan der ikke gøres udlæg i skyldners tøj og vigtigt indbo (jf. § 33 i 1981-bekendtgørelsen)).

I §§ 30-33 i reglerne om tvangsfuldbyrdelse af retsafgørelser (Nordirland) fra 1981 er det fastsat, hvilken procedure, EJO skal følge ved afsigelse af en kendelse om udlæg.

Sidste opdatering: 18/10/2017

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.